

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про охорону прав на знаки для товарів і послуг

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 7, ст. 36)

*{Вводиться в дію Постановою ВР
№ 3771-ХІІ від 23.12.93, ВВР, 1994, № 7, ст. 37}*

*{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 751-ХІV від 16.06.99, ВВР, 1999, № 32, ст.266
№ 2188-ІІІ від 21.12.2000, ВВР, 2001, № 8, ст.37
№ 2783-ІІІ від 15.11.2001, ВВР, 2002, № 7, ст.51
№ 2921-ІІІ від 10.01.2002, ВВР, 2002, № 16, ст.114
№ 34-ІV від 04.07.2002, ВВР, 2002, № 35, ст.256
№ 762-ІV від 15.05.2003, ВВР, 2003, № 30, ст.247
№ 850-ІV від 22.05.2003, ВВР, 2003, № 35, ст.271
№ 254-VI від 10.04.2008, ВВР, 2008, № 23, ст.217
№ 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41
№ 317-VIII від 09.04.2015, ВВР, 2015, № 26, ст.219
№ 286-ІХ від 12.11.2019, ВВР, 2020, № 2, ст.10
№ 815-ІХ від 21.07.2020}*

{У тексті Закону слово "Відомство" замінено словом "Установа" у відповідних відмінках із Законом № 2188-ІІІ від 21.12.2000}

{У тексті Закону слова "знаки для товарів і послуг" в усіх відмінках і числах замінено словами "торговельна марка" у відповідному відмінку і числі; слова "зареєстрований знак" в усіх відмінках і числах замінено словами "зареєстрована торговельна марка" у відповідному відмінку і числі; слово "знак" в усіх відмінках і числах замінити словами "торговельна марка" у відповідному відмінку і числі, крім абзаців шістнадцятого і двадцять першого статті 1, абзацу сьомого пункту 3 статті 6 та пункту 2 статті 24; слова "офіційний бюлетень" в усіх відмінках замінено словом "Бюлетень" у відповідному відмінку згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням прав на торговельні марки в Україні.

{Прембула із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів та скорочення

{Назва статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

{Абзац перший статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Установа - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

{Абзац другий статті 1 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

особа - фізична або юридична особа;

{Абзац третій статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003}

торговельна марка - позначення, за яким товари і послуги одних осіб відрізняються від товарів і послуг інших осіб;

{Абзац четвертий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

свідоцтво - свідоцтво України на торговельну марку;

{Абзац п'ятий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

зареєстрована торговельна марка - торговельна марка, на яку видано свідоцтво або яка має міжнародну реєстрацію, що діє на території України;

{Абзац шостий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

заявка - сукупність документів, необхідних для видачі свідоцтва;

заявник - особа, яка подала заявку чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку;

{Абзац восьмий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

пріоритет заявки (пріоритет) - першість у поданні заявки;

дата пріоритету - дата подання попередньої заявки до Установи або відповідного органу держави - учасниці **Паризької конвенції про охорону промислової власності** або **Угоди про заснування Світової організації торгівлі**, за якою заявлено пріоритет;

{Абзац десятий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Реєстр - Державний реєстр свідоцтв України на торговельні марки, ведення якого здійснюється в електронній формі;

{Абзац одинадцятий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Апеляційна палата - колегіальний орган Установи для розгляду заперечень проти рішень Установи щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності та інших питань, віднесених до її компетенції цим Законом;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000, із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

заклад експертизи - уповноважений Установою державний заклад (підприємство, організація) для розгляду і проведення експертизи заявок;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

державна система правової охорони інтелектуальної власності - Установа і сукупність експертних, наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних закладів, що входять до сфери управління Установи;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

доменне ім'я - ім'я, що використовується для адресації комп'ютерів і ресурсів в Інтернеті;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 34-IV від 04.07.2002}

МКТП - Міжнародна класифікація товарів і послуг для реєстрації знаків;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

База даних заявок - база даних, ведення якої здійснюється в електронній формі, яка містить визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, відомості про заявку та поточне діловодство за нею, є відкритою і доступною для перегляду будь-якою особою на офіційному веб-сайті Установи;

{Статтю 1 доповнено абзацом сімнадцятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Бюлетень - офіційний електронний бюлетень Установи;

{Статтю 1 доповнено абзацом вісімнадцятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

ВОІВ - Всесвітня організація інтелектуальної власності;

{Статтю 1 доповнено абзацом дев'ятнадцятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

колективна торговельна марка - позначення, за яким товари і послуги учасників об'єднання осіб, під яким розуміють будь-яку сукупність осіб незалежно від її організаційно-правової форми та складу та існування якого не суперечить законодавству держави, в якій воно створено, відрізняються від товарів і послуг інших осіб;

{Статтю 1 доповнено абзацом двадцятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

міжнародна реєстрація - міжнародна реєстрація торговельної марки, здійснена відповідно до [Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків та/або Протоколу до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків](#);

{Статтю 1 доповнено абзацом двадцять першим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Паризька конвенція - [Паризька конвенція про охорону промислової власності](#) від 20 березня 1883 року.

{Статтю 1 доповнено абзацом двадцять другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 2. Повноваження Установи у сфері охорони прав на торговельні марки

1. Установа забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони прав на торговельні марки, для чого:

організовує приймання заявок, проведення їх експертизи, приймає рішення щодо них;

видає свідоцтва на торговельні марки, забезпечує державну реєстрацію торговельних марок;

{Абзац третій пункту 1 статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

забезпечує опублікування офіційних відомостей про зареєстровані торговельні марки та подані заявки на торговельні марки у Бюлетені;

{Абзац четвертий пункту 1 статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

здійснює міжнародне співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представляє інтереси України з питань охорони прав на торговельні марки в міжнародних організаціях відповідно до чинного законодавства;

{Абзац шостий пункту 1 статті 2 виключено на підставі Закону № 5460-VI від 16.10.2012}

організовує інформаційну та видавничу діяльність у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

організовує науково-дослідні роботи з удосконалення законодавства та організації діяльності у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

організовує роботу щодо перепідготовки кадрів державної системи правової охорони інтелектуальної власності;

доручає закладам, що входять до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, відповідно до їх спеціалізації виконувати окремі завдання, визначені цим Законом, Положенням про Установу, іншими нормативно-правовими актами у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

забезпечує ведення Бази даних заявок;

{Пункт 1 статті 2 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

здійснює інші повноваження відповідно до законів.

{Абзац пункту 1 статті 2 в редакції Закону № 5460-VI від 16.10.2012}

2. Фінансування діяльності Установи провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

3. На документах, що приймає або затверджує Установа відповідно до цього Закону, може бути використаний кваліфікований електронний підпис. Подання документів в електронній формі до Установи та видача нею документів в електронній формі здійснюються відповідно до законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Статтю 2 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 2 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Стаття 3. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про торговельні марки, то застосовуються правила міжнародного договору.

{Пункт 1 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 4. Права та обов'язки іноземних та інших осіб

{Назва статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права та обов'язки, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{Пункт 1 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи та інші особи, які мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження за межами України, у відносинах з Установою реалізують свої права через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 2 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 4 в редакції Закону № 5460-VI від 16.10.2012}

Розділ II ПРАВОВА ОХОРОНА ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

Стаття 5. Умови надання правової охорони

1. Правова охорона надається торговельній марці, яка не суперечить публічному порядку, загальновизнаним принципам моралі, вимогам [Закону України "Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного \(нацистського\) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки"](#) та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені цим Законом.

{Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 317-VIII від 09.04.2015, № 815-IX від 21.07.2020}

2. Об'єктом торговельної марки може бути будь-яке позначення або будь-яка комбінація позначень. Такими позначеннями можуть бути, зокрема, слова, у тому числі власні імена, літери, цифри, зображувальні елементи, кольори, форма товарів або їх пакування, звуки, за умови що такі позначення придатні для відрізнення товарів або послуг одних осіб від товарів або послуг інших осіб, придатні для відображення їх у Реєстрі таким чином, що дає змогу визначити чіткий і точний обсяг правової охорони, що надається. Об'єктом торговельної марки не можуть бути імена або псевдоніми осіб, які обіймали керівні посади у комуністичній партії (посаду секретаря районного комітету і вище), вищих органах влади та управління СРСР, УРСР (УСРР), інших союзних або автономних радянських республік (крім випадків, пов'язаних з розвитком української науки та культури), працювали у радянських органах державної безпеки, назви СРСР, УРСР (УСРР), інших союзних радянських республік та похідні від них, назви, пов'язані з діяльністю комуністичної партії, встановленням радянської влади на території України або в окремих адміністративно-територіальних одиницях, переслідуванням учасників боротьби за незалежність України у XX столітті.

{Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 317-VIII від 09.04.2015, № 815-IX від 21.07.2020}

3. Набуття права на торговельну марку засвідчується свідоцтвом. Строк дії свідоцтва становить 10 років від дати подання заявки до Установи і продовжується Установою за клопотанням власника свідоцтва щоразу на 10 років, за умови сплати збору в порядку, встановленому [пунктом 2](#) статті 18 цього Закону. Порядок продовження строку дії свідоцтва встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Абзац перший пункту 3 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

Дія свідоцтва припиняється достроково за умов, викладених у [статті 18](#) цього Закону.

Набуття права на торговельну марку, що має міжнародну реєстрацію або визнана добре відомою в Україні, не вимагає засвідчення свідоцтвом.

{Пункт 3 статті 5 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Обсяг правової охорони, що надається, визначається зображенням торговельної марки та переліком товарів і послуг, внесеними до Реєстру, і засвідчується свідоцтвом з

наведеними у ньому копією внесеного до Реєстру зображення торговельної марки та переліком товарів і послуг.

5. Право на одержання свідоцтва у порядку, встановленому цим Законом, має будь-яка особа, об'єднання осіб або їх правонаступники.

6. Право на одержання свідоцтва має заявник, заявка якого має більш ранню дату подання до Установи або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за нею Установою не прийнято рішення про відмову в реєстрації торговельної марки, можливості оскарження якого вичерпані.

{Стаття 5 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 6. Підстави для відмови в наданні правової охорони

1. Згідно з цим Законом не можуть одержати правову охорону позначення, які зображують або імітують:

державні герби, прапори та інші державні символи (емблеми);

офіційні повні або скорочені назви держав чи міжнародні літерні коди держав;

{Абзац третій пункту 1 статті 6 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

емблеми, скорочені або повні найменування міжнародних міжурядових організацій;

офіційні контрольні, гарантійні та пробірні клейма, печатки;

нагороди та інші відзнаки.

Такі позначення можуть бути включені до торговельної марки як елементи, що не охороняються, якщо на це є згода відповідного компетентного органу або їх власників. Компетентним органом з надання дозволу на використання в торговельній марці офіційної назви та міжнародного літерного коду держави Україна є колегіальний орган, утворений Установою.

{Абзац сьомий пункту 1 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Згідно з цим Законом не можуть одержати правову охорону також позначення, які:

звичайно не мають розрізняльної здатності та не набули такої внаслідок їх використання;

складаються лише з позначень, що складаються лише з позначень, що є загальноживаними у сучасній мові або у добросовісній та усталеній торговельній практиці щодо товарів і послуг;

{Абзац третій пункту 2 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

складаються лише з позначень чи даних, що є описовими під час використання щодо зазначених у заявці товарів і послуг або у зв'язку з ними, свідчать про вид, якість, склад, кількість, властивості, передбачене призначення, цінність товарів і послуг, географічне

походження, місце і час виготовлення чи збуту товарів або надання послуг, або на інші характеристики товарів чи послуг;

{Абзац четвертий пункту 2 статті 6 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

можуть ввести в оману щодо товарів чи послуг, зокрема щодо їх властивості, якості або географічного походження;

{Абзац п'ятий пункту 2 статті 6 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

можуть ввести в оману щодо особи, яка виробляє товар або надає послугу;

{Абзац пункту 2 статті 6 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

складаються лише з позначень, що є загальноновживаними символами і термінами;

відображають лише форму, що обумовлена природним станом товару чи необхідністю отримання технічного результату, або яка надає товарові істотної цінності;

відтворюють назву сорту рослин, зареєстрованого чи заявленого на реєстрацію в Україні або якому надана правова охорона відповідно до міжнародного договору України до дати подання заявки на торговельну марку, що містить таке позначення, і якщо заявлене позначення стосується сорту рослин того самого або спорідненого виду;

{Пункт 2 статті 6 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

містять географічні зазначення (у тому числі для спиртів та алкогольних напоїв), зареєстровані чи заявлені на реєстрацію в Україні або яким надана правова охорона відповідно до міжнародного договору України до дати подання заявки на торговельну марку, що містить таке зазначення, а якщо заявлено пріоритет - до дати пріоритету для таких самих або споріднених з ними товарів, якщо під час використання заявленого позначення використовується репутація географічного зазначення та/або заявлене позначення вводить в оману щодо особливої якості, характеристик та дійсного походження товару.

{Пункт 2 статті 6 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Позначення, вказані в абзацах **другому, третьому, четвертому, сьомому** і восьмому цього пункту, можуть бути внесені до торговельної марки як елементи, що не охороняються, якщо вони не займають домінуючого положення в зображенні торговельної марки.

{Абзац одинадцятий пункту 2 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Позначення, зазначені в абзацах **другому, третьому, четвертому, сьомому** і восьмому цього пункту, можуть одержати правову охорону, якщо вони набули розрізняльної здатності в результаті їх використання до дати подання заявки.

{Пункт 2 статті 6 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

3. Не можуть бути зареєстровані як торговельні марки позначення, які на дату подання заявки або якщо заявлено пріоритет, то на дату пріоритету є тотожними або схожими настільки, що їх можна сплутати, зокрема, асоціювати з:

{Абзац перший пункту 3 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

торговельними марками, раніше зареєстрованими чи заявленими на реєстрацію в Україні на ім'я іншої особи для таких самих або споріднених з ними товарів і послуг;

торговельними марками інших осіб, якщо такі торговельні марки охороняються без реєстрації на території України на підставі міжнародних договорів України, зокрема торговельними марками, визнаними добре відомими відповідно до статті 6 bis Паризької конвенції щодо таких самих або споріднених з ними товарів і послуг;

{Абзац третій пункту 3 статті 6 в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

торговельними марками інших осіб, якщо такі торговельні марки охороняються без реєстрації на території України на підставі міжнародних договорів України, зокрема торговельними марками, визнаними добре відомими відповідно до статті 6 bis Паризької конвенції щодо неспоріднених товарів і послуг, якщо використання торговельної марки іншою особою щодо таких неспоріднених товарів і послуг свідчитиме про зв'язок між ними і власником добре відомої торговельної марки та може завдати шкоди інтересам такого власника;

{Абзац пункту 3 статті 6 в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

комерційними найменуваннями, що відомі в Україні і належать іншим особам, які одержали право на них до дати подання до Установи заявки щодо таких же або споріднених з ними товарів і послуг;

{Абзац п'ятий пункту 3 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

{Абзац шостий пункту 3 статті 6 виключено на підставі Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

знаками відповідності (сертифікаційними знаками), зареєстрованими у встановленому порядку;

торговельними марками, що використовуються іншою особою в іноземній державі, якщо заявка подана від свого імені агентом чи представником такої особи в розумінні статті 6 septies Паризької конвенції без дозволу такої особи і відсутні докази, що обґрунтовують таке подання, за наявності заперечення такої особи.

{Пункт 3 статті 6 доповнено абзацом восьмим згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

4. Не реєструються як торговельні марки позначення, які відтворюють:

промислові зразки, права на які належать в Україні іншим особам;

назви відомих в Україні творів науки, літератури і мистецтва або цитати і персонажі з них, твори мистецтва та їх фрагменти без згоди власників авторського права або їх правонаступників;

прізвища, імена, псевдоніми та похідні від них, портрети і факсиміле відомих в Україні осіб без їх згоди.

5. Не можуть одержати правову охорону та не можуть бути зареєстровані як торговельні марки позначення, що суперечать вимогам **частини другої** статті 5 цього Закону та вимогам **Закону України** "Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки".

{Статтю 6 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 317-VIII від 09.04.2015}

6. Позначення, зазначені в абзацах **другому - п'ятому** і сьомому пункту 3 та **абзаци другому** пункту 4 цієї статті, можуть бути зареєстровані як торговельні марки, якщо на це є згода власника свідоцтва раніше зареєстрованої торговельної марки або власника іншого раніше набутого права та не існує можливості введення в оману споживачів.

{Статтю 6 доповнено пунктом 6 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 6 із змінами, внесеними згідно із Законами № 751-XIV від 16.06.99, № 2783-III від 15.11.2001, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ III ПОРЯДОК ОДЕРЖАННЯ СВІДОЦТВА

Стаття 7. Заявка

1. Особа, яка бажає одержати свідоцтво, подає до Установи заявку.

Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

{Пункт 1 статті 7 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Заявки в електронній формі подаються за умови ідентифікації заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника) з використанням кваліфікованого електронного підпису.

{Пункт 1 статті 7 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. За дорученням заявника заявку може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу.

3. Заявка повинна стосуватися однієї торговельної марки.

{Пункт 3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Заявка складається українською мовою і повинна містити:

заяву про реєстрацію торговельної марки;

зображення позначення, що заявляється;

перелік товарів і послуг, для яких заявник просить зареєструвати торговельну марку, згрупованих за МКТП.

{Абзац четвертий пункту 4 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

5. У заяві про реєстрацію торговельної марки необхідно вказати заявника (заявників) та його адресу.

У заяві про реєстрацію колективної торговельної марки робиться відповідна відмітка та наводиться перелік осіб, які мають право використовувати таку торговельну марку. До заяви про реєстрацію колективної торговельної марки також додається документ, що визначає умови її використання.

{Пункт 5 статті 7 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

6. Якщо заявник просить охорону кольору чи поєднання кольорів як розрізняльної ознаки своєї торговельної марки, то він зобов'язаний:

{Абзац перший пункту 6 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

заявити про це і вказати в заяві колір чи поєднання кольорів, охорону яких він просить;

подати в заявці кольорові зображення зазначеної торговельної марки. Кількість примірників таких зображень встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності;

{Абзац третій пункту 6 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

надати приклади використання торговельної марки, якщо позначення, що заявляється, є кольором як таким.

{Пункт 6 статті 7 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 6 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

7. Складення і подання заявки здійснюються відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 7 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

8. За подання заявки сплачується збір, розмір якого встановлюється з урахуванням кількості заявників та класів МКТП, якими охоплюються зазначені в заявці товари і послуги, та особливостей заявленого позначення. Зазначений збір сплачується до дня спливу двох місяців від дати подання заявки. Цей строк продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Пункт 8 статті 7 в редакції Законів № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 8. Дата подання заявки

1. Датою подання заявки є дата одержання Установою матеріалів, що містять принаймні:

клопотання у довільній формі про реєстрацію торговельної марки, викладене українською мовою;

відомості про заявника та його адресу, викладені українською мовою;

достатньо чітке зображення позначення, що заявляється;

перелік товарів і послуг, для яких заявляється торговельна марка, викладений українською мовою.

{Абзац п'ятий пункту 1 статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Дата подання заявки встановлюється згідно з **пунктами 10 та 11** статті 10 цього Закону.

{Пункт 3 статті 8 виключено на підставі Закону № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 8 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 9. Пріоритет

1. Заявник має право на пріоритет попередньої заявки на таку саму торговельну марку щодо таких самих товарів і послуг або таких, що охоплюються переліком товарів і послуг, зазначених у попередній заявці, протягом шести місяців від дати подання попередньої заявки до Установи чи до відповідного органу держави - учасниці **Паризької конвенції** чи **Угоди про заснування Світової організації торгівлі**, якщо на попередню заявку не заявлено пріоритет.

{Пункт 1 статті 9 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

2. Пріоритет торговельної марки, використаної в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави - учасниці **Паризької конвенції** чи **Угоди про заснування Світової організації торгівлі**, може бути встановлений за датою початку першого відкритого показу на виставці експоната, в якому використано або представлено заявлену торговельну марку, якщо заявка надійшла до Установи протягом шести місяців від зазначеної дати.

{Пункт 2 статті 9 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

3. Заявник, який бажає скористатися правом пріоритету, протягом трьох місяців від дати подання заявки до Установи подає заяву про пріоритет з посиланням на дату подання і номер попередньої заявки та її копію з перекладом на українську мову або документ, що підтверджує показ зазначеної торговельної марки на виставці, якщо таку заявку було подано чи такий показ було проведено в державі - учасниці [Паризької конвенції](#) чи [Угоди про заснування Світової організації торгівлі](#). У межах цього строку зазначені матеріали можуть бути змінені. Якщо ці матеріали подано несвоєчасно, то право на пріоритет заявки вважається втраченим, про що заявнику надсилається повідомлення.

{Пункт 2 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 10. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки складається з формальної експертизи та кваліфікаційної експертизи (експертизи по суті) і проводиться закладом експертизи відповідно до цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 1 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

2. Заклад експертизи здійснює інформаційну діяльність, необхідну для проведення експертизи заявок, і є центром міжнародного обміну виданнями відповідно до Конвенції про міжнародний обмін виданнями, прийнятої 3 грудня 1958 року Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

3. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, чи торговельної марки за міжнародною реєстрацією відображаються в обґрунтованому висновку експертизи, що набирає чинності з дня затвердження його Установою.

На підставі такого висновку за заявкою Установа приймає рішення про реєстрацію торговельної марки для всіх зазначених у заявці товарів і послуг або про відмову в реєстрації торговельної марки для всіх зазначених у заявці товарів і послуг, або про реєстрацію торговельної марки щодо частини зазначених у заявці товарів і послуг та відмову в реєстрації торговельної марки для іншої частини зазначених у заявці товарів і послуг. Рішення Установи за заявкою надсилається заявнику.

Після затвердження висновку експертизи щодо торговельної марки за міжнародною реєстрацією Установа приймає рішення про надання або про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні для всіх зазначених товарів і послуг, або про надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні щодо частини зазначених товарів і послуг.

Заява про надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні надсилається до Міжнародного бюро ВОІВ.

Якщо після затвердження висновку експертизи щодо торговельної марки за міжнародною реєстрацією Установою прийнято рішення про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні для всіх зазначених

товарів і послуг або про надання правової охорони торговельній марці щодо частини зазначених товарів і послуг, до Міжнародного бюро ВОІВ надсилається відповідна заява.

Заявник має право протягом одного місяця від дати одержання ним рішення Установи затребувати копії матеріалів, що протиставлені відповідній заявці. Для власника міжнародної реєстрації такий строк становить два місяці від дати надіслання закладом експертизи до Міжнародного бюро ВОІВ заяви про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні для всіх зазначених товарів і послуг або про надання правової охорони торговельній марці щодо частини зазначених товарів і послуг.

Зазначені копії надсилаються відповідно заявнику чи власнику міжнародної реєстрації протягом одного місяця.

{Пункт 3 статті 10 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

4. Заявник має право з власної ініціативи чи на запрошення закладу експертизи особисто або через свого представника брати участь у встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності порядку в розгляді питань, що виникли під час проведення експертизи.

{Пункт 4 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

5. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок та зміни свого імені (найменування) і своєї адреси, адреси для листування, імені та адреси свого представника, а також зміни щодо скорочення переліку товарів і послуг.

Заявник може вносити до заявки зміни, пов'язані зі зміною особи заявника, за умови згоди зазначених у заявці інших заявників. Такі зміни може за згодою всіх заявників вносити також особа, яка бажає стати заявником.

Ці виправлення та зміни враховуються, якщо вони одержані закладом експертизи не пізніше одержання ним документа про сплату державного мита за видачу свідоцтва.

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови, що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.

6. Заклад експертизи може вимагати від заявника надання додаткових матеріалів, якщо без них проведення експертизи неможливе, або у разі виникнення обґрунтованих сумнівів у достовірності будь-яких відомостей чи елементів, що містяться в матеріалах заявки.

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним повідомлення чи висновку закладу експертизи із вимогою про надання додаткових матеріалів затребувати від нього копії матеріалів, що протиставлені заявці.

Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців від дати одержання ним повідомлення чи висновку закладу експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Якщо заявник не подає додаткові матеріали в установлений строк, заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

{Абзац третій пункту 6 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Строк подання додаткових матеріалів продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Пункт 6 статті 10 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Якщо, незважаючи на вжиття заявником належних заходів, строк подання додаткових матеріалів пропущено, але протягом шести місяців від спливу цього строку подано відповідне клопотання разом з додатковими матеріалами та сплачено збір за його подання, права заявника щодо заявки відновлюються.

{Пункт 6 статті 10 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

7. Якщо заявником подано додаткові матеріали, то в процесі експертизи з'ясується, чи не виходять вони за межі розкритої у поданій заявці суті позначення та переліку зазначених у заявці товарів і послуг.

Додаткові матеріали виходять за межі розкритої у поданій заявці суті позначення, якщо вони містять ознаки, які слід включити до позначення, що заявляється як торговельна марка.

Додаткові матеріали в частині, що виходить за межі розкритої у поданій заявці суті позначення або доповнює перелік зазначених у заявці товарів і послуг, не беруться до уваги під час експертизи заявки і можуть бути, після одержання відповідного повідомлення закладу експертизи, оформлені заявником як самостійна заявка.

8. Будь-яка особа протягом трьох місяців від дати публікації в Бюлетені відповідно до пункту 10 цієї статті відомостей про заявку або міжнародну реєстрацію торговельної марки чи територіальне поширення міжнародної реєстрації на Україну, здійснене після міжнародної реєстрації, може подати до закладу експертизи мотивоване заперечення проти заявки чи дії міжнародної реєстрації в Україні щодо невідповідності наведеного в них позначення умовам надання правової охорони, встановленим цим Законом.

{Абзац перший пункту 8 статті 10 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

За подання заперечення сплачується збір.

Вимоги до заперечення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Заперечення подається разом з його копією.

{Абзац третій пункту 8 статті 10 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Заклад експертизи надсилає копію заперечення заявнику.

Заявник вправі повідомити заклад експертизи про своє ставлення до заперечення протягом двох місяців від дати його одержання. Він може спростувати заперечення і залишити заявку без змін, внести до заявки зміни або відкликати її. Для власника

міжнародної реєстрації зазначений строк становить три місяці від дати відправлення закладом експертизи до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони разом з копією заперечення.

{Абзац п'ятий пункту 8 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Абзац шостий пункту 8 статті 10 виключено на підставі Закону № 815-IX від 21.07.2020}

9. Під час проведення формальної експертизи:

встановлюється дата подання заявки на підставі **статті 8** цього Закону;

заявка перевіряється на відповідність формальним вимогам **статті 7** цього Закону та **правилам**, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності;

сплачений збір за подання заявки перевіряється на відповідність встановленим вимогам.

{Абзац четвертий пункту 9 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 9 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

10. У разі відповідності матеріалів заявки вимогам **статті 8** цього Закону та сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки та здійснюється публікація в Бюлетені визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, відомостей про заявку протягом п'яти робочих днів з дати надіслання такого повідомлення. Склад відомостей, що підлягають публікації, повинен включати таку інформацію (за наявності): номер заявки, дату подання заявки, дату виставкового пріоритету, номер попередньої заявки відповідно до **Паризької конвенції**, дату подання попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції, двобуквений код держави - учасниці Паризької конвенції, індекс (індекси) МКТП для реєстрації знаків та перелік товарів і послуг, індекс (індекси) Міжнародної класифікації зображальних елементів знака, зображення знака, заявлені кольори (зазначення кольору чи поєднання кольорів, що охороняються), заявника (ім'я або повне найменування та адресу заявника (заявників), представника (ім'я, повне найменування та реєстраційний номер представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) або іншої довіреної особи), адресата (адресу для листування).

Одночасно із здійсненням публікації в Бюлетені до Баз даних заявок вносяться відомості про заявку. Порядок ведення Баз даних заявок та склад відомостей, що містяться в ній, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Відомості, що містяться у Базі даних заявок, повинні включати таку інформацію (за наявності): номер заявки, дату подання заявки, дату виставкового пріоритету, номер попередньої заявки відповідно до **Паризької конвенції**, дату подання попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції, двобуквений код держави - учасниці Паризької конвенції, індекс (індекси) МКТП для

реєстрації знаків та перелік товарів і послуг, індекс (індекси) Міжнародної класифікації зображальних елементів знака, зображення знака, заявлені кольори (зазначення кольору чи поєднання кольорів, що охороняються), заявника (ім'я або повне найменування та адресу заявника (заявників), представника (ім'я, повне найменування та реєстраційний номер представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) або іншої довіреної особи), адресата (адресу для листування).

Після публікації відомостей про заявку будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. За ознайомлення з матеріалами заявки сплачується збір.

Публікацію відомостей про міжнародну реєстрацію торговельної марки або про територіальне поширення міжнародної реєстрації на Україну після міжнародної реєстрації здійснюється в Бюлетені після одержання Установою повідомлення Міжнародного бюро ВОІВ про міжнародну реєстрацію торговельної марки або про територіальне поширення міжнародної реєстрації на Україну після міжнародної реєстрації.

{Пункт 10 статті 10 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

11. У разі невідповідності матеріалів заявки вимогам **статті 8** цього Закону заявнику негайно надсилається про це повідомлення. Якщо невідповідність буде усунута протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення, то датою подання заявки вважається дата одержання закладом експертизи виправлених матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

12. За відповідності заявки вимогам **статті 7** цього Закону та сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається про це повідомлення.

{Пункт 12 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

13. У разі порушення вимог **пункту 8** статті 7 цього Закону заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

14. У разі невідповідності заявки формальним вимогам **статті 7** цього Закону та **правилам**, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, чи сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення із пропозиціями щодо усунення недоліків.

{Абзац перший пункту 14 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Якщо недоліки стосуються групування товарів і послуг, то в повідомленні наводиться перелік товарів і послуг, згрупованих закладом експертизи, та, за необхідності, зазначається сума збору за подання заявки, яку належить доплатити. У випадку, коли товар або послуга викладено у заявці як термін, що не дає можливості віднести його до певного класу МКТП, заявнику пропонується замінити цей термін або виключити його. Якщо заявник не виконає цю вимогу, то зазначений термін не включається до переліку товарів і послуг, згрупованих закладом експертизи.

Усунення зазначених у повідомленні недоліків проводиться у строк та в порядку, встановленому **пунктом 6** цієї статті для додаткових матеріалів.

{Абзац третій пункту 14 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 14 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

15. Під час кваліфікаційної експертизи здійснюються перевірка відповідності заявленого позначення умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом, та розгляд заперечень, поданих відповідно до **пункту 8** цієї статті.

Під час перевірки відповідності заявленого позначення умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом, використовуються інформаційна база закладу експертизи, у тому числі матеріали заявок, довідково-пошуковий апарат та відповідні офіційні видання.

Подане заперечення розглядається в межах мотивів, викладених у ньому, та з урахуванням відповіді заявника в разі її надання в установлений строк.

Результати розгляду заперечення зазначаються у висновку експертизи за заявкою. Копія рішення Установи, прийнятого на підставі такого висновку експертизи, надсилається подавцю заперечення.

Якщо за результатами такого розгляду Установа приймає рішення про реєстрацію торговельної марки для всіх зазначених у заявці товарів і послуг або щодо частини зазначених у заявці товарів і послуг та відмову в реєстрації торговельної марки для іншої частини зазначених у заявці товарів і послуг, розгляд заявки зупиняється до закінчення строку, встановленого абзацом другим **пункту 1** статті 15 цього Закону, для оскарження такого рішення особою, яка подала заперечення відповідно до **пункту 8** статті 10 цього Закону.

{Пункт 15 статті 10 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

16. Якщо за результатами кваліфікаційної експертизи та розгляду заперечення, у разі наявності такого є підстави вважати, що заявлене позначення не відповідає умовам надання правової охорони повністю або частково, то заклад експертизи надсилає заявнику про це обґрунтований попередній висновок із викладенням вичерпного переліку підстав невідповідності заявленого позначення умовам надання правової охорони повністю або частково, такий попередній висновок може надсилатися лише один раз з пропозицією надати мотивовану відповідь на користь реєстрації торговельної марки.

{Абзац перший пункту 16 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Відповідь заявника надається у строк та в порядку, встановленому **пунктом 6** цієї статті для додаткових матеріалів, та береться до уваги під час підготовки висновку експертизи за заявкою.

{Абзац другий пункту 16 статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Якщо за результатами кваліфікаційної експертизи є підстави вважати, що торговельна марка за міжнародною реєстрацією не відповідає умовам надання правової охорони повністю або частково, заклад експертизи надсилає до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони. У такому разі відповідь власника міжнародної реєстрації надається в порядку, встановленому пунктом 6 цієї статті, протягом трьох місяців від дати відправлення закладом експертизи такого повідомлення.

{Пункт 16 статті 10 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 10 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 11. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати сплати державного мита за видачу свідоцтва.

{Стаття 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 11¹. Поділ заявки

1. До прийняття Установою рішення за заявою заявник має право поділити заявку на дві і більше заявок (виділені заявки) шляхом розподілу між ними перелічених у цій заявці товарів і послуг таким чином, щоб кожна з виділених заявок не містила товари і послуги, споріднені з товарами і послугами, переліченими в інших заявках.

{Пункт 1 статті 11¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Поділ заявки здійснюється шляхом подання заявником заяви про внесення до заявки відповідних змін та виділеної заявки (заявок), за умови сплати зборів за подання зазначених заяви та заявки.

3. Дата подання виділеної заявки є такою самою, як дата подання поділеної заявки. Дата пріоритету виділеної заявки встановлюється, якщо на це є підстава, такою самою, як дата пріоритету поділеної заявки.

{Закон доповнено статтею 11¹ згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 12. Публікація про видачу свідоцтва

На підставі рішення про реєстрацію торговельної марки та за наявності документа про сплату державного мита за видачу свідоцтва і збору за публікацію про видачу свідоцтва здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про видачу свідоцтва, визначених в установленому порядку. Зазначені мито та збір сплачуються після надходження до заявника рішення про реєстрацію торговельної марки.

{Абзац перший статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Якщо протягом трьох місяців від дати надходження до заявника рішення про реєстрацію торговельної марки документ про сплату державного мита за видачу свідоцтва і збір за публікацію про видачу свідоцтва в розмірі та порядку, визначених законодавством,

до закладу експертизи не надійшли, публікація не провадиться, а заявка вважається відкликаною.

{Абзац другий статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Строк надходження документа про сплату державного мита за видачу свідоцтва та сплати збору за публікацію про видачу свідоцтва подовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до спливу зазначеного строку буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо строк надходження документа про сплату державного мита за видачу свідоцтва та сплати збору за публікацію про видачу свідоцтва пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються у разі подання протягом шести місяців від спливу зазначеного строку відповідного клопотання разом із документом про сплату державного мита за видачу свідоцтва та сплати збору за публікацію про видачу свідоцтва і збору за подання клопотання.

{Абзац третій статті 12 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Одночасно з надсиланням до Міжнародного бюро ВОІВ заяви про надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні здійснюється публікація відповідних відомостей у Бюлетені.

{Абзац статті 12 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 12 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 13. Реєстрація торговельної марки

1. Одночасно з публікацією відомостей про видачу свідоцтва Установа здійснює державну реєстрацію торговельної марки, для чого вносить до Реєстру відповідні відомості. Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 1 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

2. Після внесення до Реєстру відомостей будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності та одержати відповідно до свого клопотання виписку з Реєстру щодо відомостей про свідоцтво, за умови сплати збору за подання цього клопотання.

{Пункт 2 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012}

3. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою власника свідоцтва або Установи.

{Абзац перший пункту 3 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

До Реєстру за ініціативою власника свідоцтва можуть бути внесені зміни згідно з установленим переліком можливих змін.

{Абзац другий пункту 3 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від заявника обставини.

{Пункт 3 статті 13 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Статтю 13 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

Стаття 14. Видача свідоцтва

1. Видача свідоцтва здійснюється Установою у місячний строк після державної реєстрації торговельної марки. Свідоцтво видається особі, яка має право на його одержання. Якщо право на одержання свідоцтва мають кілька осіб, їм видається одне свідоцтво.

2. Форма свідоцтва і зміст зазначених у ньому відомостей визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 2 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

3. До виданого свідоцтва на вимогу його власника Установа вносить виправлення очевидних помилок з наступним повідомленням про це в Бюлетені.

4. У випадку втрати чи зіпсування свідоцтва його власнику видається дублікат свідоцтва у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. За видачу дублікату свідоцтва сплачується збір.

{Пункт 4 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

{Статтю 14 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 15. Оскарження рішення Установи

{Назва статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

1. Заявник може оскаржити рішення Установи за заявкою у судовому порядку або до Апеляційної палати протягом двох місяців від дати одержання рішення Установи чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до **пункту 3** статті 10 цього Закону. Для власника міжнародної реєстрації зазначений строк становить три місяці від дати надсилання закладом експертизи до Міжнародного бюро ВОІВ заяви про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні для всіх зазначених товарів і послуг або про надання правової охорони торговельній марці щодо частини зазначених товарів і послуг.

{Абзац перший пункту 1 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Особа, яка подала заперечення відповідно до **пункту 8** статті 10 цього Закону, може оскаржити рішення Установи до Апеляційної палати протягом двох місяців від дати

одержання копії рішення, надісланого такій особі відповідно до абзацу четвертого пункту 15 статті 10 цього Закону.

{Пункт 1 статті 15 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 2 статті 15 виключено на підставі Закону № 815-IX від 21.07.2020}

3. Заявник втрачає право оскаржити рішення Установи до Апеляційної палати в разі сплати державного мита за видачу свідоцтва.

{Пункт 3 статті 15 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

4. Оскарження рішення Установи до Апеляційної палати здійснюється шляхом подання заперечення проти рішення у порядку, встановленому цим Законом та на його основі регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. За подання заперечення сплачується збір. Якщо збір не сплачено у строк, зазначений у пункті 1 цієї статті, заперечення вважається неподаним, про що особі, яка подала заперечення, надсилається повідомлення.

{Пункт 4 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

5. У разі одержання Апеляційною палатою заперечення та сплати збору за подання заперечення діловодство за заявкою зупиняється до затвердження рішення Апеляційної палати.

У разі подання заперечення проти рішення Установи за заявкою відповідно до абзацу другого пункту 1 цієї статті заявнику за такою заявкою невідкладно надсилаються повідомлення та копія такого заперечення. Заявник має право подати до Апеляційної палати обґрунтовану відповідь на заперечення у порядку та строк, встановлені регламентом Апеляційної палати.

{Пункт 5 статті 15 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 5 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

6. Заперечення проти рішення Установи за заявкою розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати, протягом двох місяців від дати одержання заперечення та документа про сплату збору за подання заперечення, в межах мотивів, викладених у запереченні та під час його розгляду, а також з урахуванням відповіді заявника у разі її надходження. Строк розгляду заперечення продовжується за ініціативою заявника або особи, яка подала заперечення відповідно до абзацу другого пункту 1 цієї статті, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Пункт 6 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

7. За результатами розгляду заперечення Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом Установи та надсилається заявнику, та в разі якщо

заперечення подано особою відповідно до абзацу другого пункту 1 цієї статті, особі, яка подала заперечення.

{Абзац перший пункту 7 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

У разі задоволення заперечення повністю або частково збір за подання заперечення підлягає поверненню у розмірі 50 відсотків від установленого збору за подання заперечення.

{Абзац другий пункту 7 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

У разі подання заперечення особою, яка не є заявником за заявкою, Апеляційна палата надсилає заявнику другий примірник такого рішення за результатами розгляду заперечення.

{Пункт 7 статті 15 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

{Пункт 8 статті 15 виключено на підставі Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

9. Заявник або особа, яка подала заперечення відповідно до абзацу другого пункту 1 цієї статті, може оскаржити затверджене Установою рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

{Пункт 9 статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

10. Рішення Апеляційної палати набирають чинності з дати затвердження наказом Установи та підлягають оприлюдненню в повному обсязі на офіційному веб-сайті Установи.

{Статтю 15 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

{Стаття 15 в редакції Законів № 2188-ІІІ від 21.12.2000, № 850-ІV від 22.05.2003}

Розділ ІV

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ ІЗ СВДОЦТВА

Стаття 16. Права, що випливають із свідоцтва

1. Права, що випливають із свідоцтва, діють від дати подання заявки.

{Пункт 1 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

2. Свідоцтво надає його власнику право використовувати торговельну марку та інші права, визначені цим Законом.

3. Взаємовідносини при використанні торговельної марки, свідоцтво на яку належить кільком особам, визначаються угодою між ними. У разі відсутності такої угоди кожний власник свідоцтва може використовувати торговельну марку на свій розсуд, але жоден з них не має права давати дозвіл (видавати ліцензію) на використання торговельної марки та передавати право на торговельну марку іншій особі без згоди решти власників свідоцтва.

{Пункт 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Використанням торговельної марки визнається:

нанесення її на будь-який товар, для якого торговельну марку зареєстровано, упаковку, в якій міститься такий товар, вивіску, пов'язану з ним, етикетку, нашивку, бирку чи інший прикріплений до товару предмет, зберігання такого товару із зазначеним нанесенням торговельної марки з метою пропонування для продажу, пропонування його для продажу, продаж, імпорт (ввезення) та експорт (вивезення);

{Абзац другий пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

застосування її під час пропонування та надання будь-якої послуги, для якої торговельну марку зареєстровано;

{Абзац третій пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

застосування її в діловій документації чи в рекламі та в мережі Інтернет.

{Абзац четвертий пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законами № 254-VI від 10.04.2008, № 815-IX від 21.07.2020}

Торговельна марка визнається використаною, якщо її застосовано у формі зареєстрованої торговельної марки, а також у формі, що відрізняється від зареєстрованої торговельної марки лише окремими елементами, якщо це не змінює в цілому відмітності торговельної марки.

{Абзац п'ятий пункту 4 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

5. Свідоцтво надає його власнику виключне право забороняти іншим особам використовувати без його згоди, якщо інше не передбачено цим Законом:

позначення, тотожне із зареєстрованою торговельною маркою, стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг;

{Абзац другий пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

позначення, тотожне із зареєстрованою торговельною маркою, стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання це позначення і торговельну марку можна сплутати, зокрема, якщо може виникнути асоціація такого позначення з торговельною маркою;

{Абзац третій пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

позначення, схоже із зареєстрованою торговельною маркою, стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг, якщо внаслідок такого використання ці позначення можна сплутати, зокрема, якщо може виникнути асоціація такого позначення з торговельною маркою;

{Абзац четвертий пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

позначення, схоже із зареєстрованою торговельною маркою, стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання ці позначення можна сплутати, зокрема, якщо може виникнути асоціація такого позначення з торговельною маркою.

{Абзац п'ятий пункту 5 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

6. Виключне право власника свідоцтва забороняти іншим особам використовувати без його згоди зареєстровану торговельну марку не поширюється на:

здійснення будь-якого права, що виникло до дати подання заявки або, якщо було заявлено пріоритет, до дати пріоритету заявки;

використання торговельної марки для товару, введеного під цією торговельною маркою в цивільний оборот власником свідоцтва чи за його згодою, за умови, що власник свідоцтва не має вагомих підстав забороняти таке використання у зв'язку з подальшим продажем товару, зокрема у разі зміни або погіршення стану товару після введення його в цивільний оборот;

{Абзац четвертий пункту 6 статті 16 виключено на підставі Закону № 254-VI від 10.04.2008}

використання під час торгівлі позначень, що стосуються виду, якості, кількості, призначення, цінності, географічного походження, часу виробництва товарів чи надання послуг або інших характеристик товарів чи послуг, за умови відсутності ознак порушення прав власника свідоцтва на торговельну марку;

{Пункт 6 статті 16 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

використання під час торгівлі торговельної марки, якщо вона необхідна для вказівки на призначення товару чи послуги, зокрема як додаткового обладнання чи запасних деталей, за умови що таке використання здійснюється відповідно до чесної підприємницької практики;

{Пункт 6 статті 16 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

застосування торговельної марки у порівняльній рекламі виключно для вирізнення товарів і послуг з метою об'єктивного підкреслення їх відмінностей, за умови що таке застосування здійснюється відповідно до чесної підприємницької практики та з дотриманням положень законодавства про захист від недобросовісної конкуренції;

{Пункт 6 статті 16 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

некомерційне використання торговельної марки;

усі форми повідомлення новин і коментарів новин;

добросовісне застосування ними своїх імен чи адрес;

використання торговельної марки у порівняльній рекламі, що здійснюється відповідно до законодавства про рекламу, про захист від недобросовісної конкуренції та не відноситься до нечесної підприємницької практики.

{Частина шосту статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом № 286-IX від 12.11.2019}

Виключне право власника свідоцтва на торговельну марку, що містить географічне зазначення, забороняти іншим особам використовувати без його згоди зареєстровану торговельну марку не поширюється на добросовісне використання іншими особами відповідної географічної назви.

{Пункт 6 статті 16 доповнено абзацом дванадцятим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

7. Власник свідоцтва може передавати будь-якій особі виключні майнові права інтелектуальної власності на торговельну марку повністю або щодо частини зазначених у свідоцтві товарів і послуг на підставі договору.

{Пункт 7 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

8. Власник свідоцтва має право дати будь-якій особі дозвіл (видати ліцензію) на використання торговельної марки на підставі ліцензійного договору.

Ліцензійний договір повинен містити, зокрема, інформацію про способи використання торговельної марки, територію та строк, на які дозволено її використання, та умову, що якість товарів і послуг, виготовлених чи наданих за ліцензійним договором, не буде нижчою якості товарів і послуг власника свідоцтва і він здійснюватиме контроль за виконанням цієї умови.

{Абзац другий пункту 8 статті 16 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

9. Договір про передачу права власності на торговельну марку і ліцензійний договір вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами.

Сторона договору має право на інформування невизначеного кола осіб про передачу права власності на торговельну марку або видачу ліцензії на використання торговельної марки. Таке інформування здійснюється шляхом публікації в Бюлетені відомостей в обсязі та порядку, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, з одночасним внесенням їх до Реєстру.

{Абзац другий пункту 9 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

За опублікування відомостей про передачу права власності на торговельну марку повністю і видачу ліцензії на використання торговельної марки, а також запропонованих стороною договору змін до відомостей про видачу ліцензії сплачуються збори.

У разі опублікування відомостей про передачу права власності на торговельну марку стосовно частини зазначених у свідоцтві товарів і послуг Установа видає нове свідоцтво на

ім'я особи, якій передане це право, за наявності документа про сплату державного мита за видачу свідоцтва.

10. Власник свідоцтва має право проставляти поряд із торговельною маркою попереджувальне маркування у вигляді латинської літери "R", обведеної колом, яке вказує на те, що цю торговельну марку зареєстровано в Україні.

{Пункт 10 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

11. Власник свідоцтва, який здійснює посередницьку діяльність, має право на основі договору з виробником товарів або особою, що надає послуги, використовувати свою торговельну марку поряд із торговельною маркою зазначених осіб, а також замість їх торговельної марки.

{Пункт 11 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 16 із змінами, внесеними згідно із Законами № 751-XIV від 16.06.99, № 2188-III від 21.12.2000, № 34-IV від 04.07.2002, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 17. Обов'язки, що впливають із свідоцтва

Власник свідоцтва повинен добросовісно користуватися правами, що впливають із свідоцтва.

{Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 762-IV від 15.05.2003, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ V ПРИПИНЕННЯ ДІЇ СВІДОЦТВА ТА ВИЗНАННЯ ЙОГО НЕДІЙСНИМ

Стаття 18. Припинення дії свідоцтва

1. Власник свідоцтва в будь-який час може відмовитися від нього повністю або частково на підставі заяви, поданої до Установи. Зазначена відмова набирає чинності від дати публікації відомостей про це в Бюлетені.

{Пункт 1 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Дія свідоцтва припиняється у разі несплати збору за продовження строку його дії. Клопотання про продовження дії свідоцтва та збір за кожне продовження строку дії свідоцтва мають надійти до Установи до кінця поточного періоду строку дії свідоцтва за умови сплати збору протягом шести останніх його місяців.

{Абзац перший пункту 2 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Збір за продовження дії свідоцтва може бути сплачено, а клопотання про продовження дії свідоцтва - надійти до Установи протягом шести місяців після встановленого строку. У цьому разі розмір зазначеного збору збільшується на 50 відсотків.

{Абзац другий пункту 2 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Дія свідоцтва припиняється з першого дня періоду строку дії свідоцтва, за який збір не сплачено.

3. Дія свідоцтва припиняється за рішенням суду:

у зв'язку з перетворенням торговельної марки в загальноживане позначення певного виду товарів чи послуг після дати публікації відомостей про видачу свідоцтва;

якщо внаслідок використання торговельної марки власником свідоцтва або з його дозволу іншою особою вона може ввести громадськість в оману, зокрема щодо походження, якості або географічного походження товарів і послуг, для яких вона була зареєстрована.

Якщо підстави для припинення дії свідоцтва поширюються на деякі товари чи послуги, дія свідоцтва припиняється лише щодо таких товарів чи послуг.

{Пункт 3 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 762-IV від 15.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

4. Якщо торговельна марка не використовується в Україні повністю або щодо частини зазначених у свідоцтві товарів і послуг безперервно протягом п'яти років від дати публікації відомостей про видачу свідоцтва або якщо використання торговельної марки призупинено з іншої дати після цієї публікації на безперервний строк у п'ять років, будь-яка особа має право звернутися до суду із заявою про дострокове припинення дії свідоцтва повністю або частково.

Для цілей застосування цього пункту датою, з якої повинно розпочинатися використання торговельної марки за міжнародною реєстрацією, є дата публікації в Бюлетені Установою відомостей про надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні.

У такому разі дія свідоцтва або дія міжнародної реєстрації в Україні може бути припинена повністю або частково лише за умови, що власник свідоцтва чи міжнародної реєстрації не зазначить поважні причини такого невикористання. Такими поважними причинами є обставини, що перешкоджають використанню торговельної марки незалежно від волі власника свідоцтва чи міжнародної реєстрації, зокрема обмеження імпорту чи інші вимоги до товарів і послуг, встановлені законодавством.

Для цілей цього пункту використанням торговельної марки власником свідоцтва вважається також використання її з дозволу власника свідоцтва іншою особою.

Використання торговельної марки особою, яка має право використовувати колективну марку, вважається використанням власником свідоцтва.

Дію свідоцтва не може бути припинено, якщо у строк від закінчення п'ятирічного строку невикористання торговельної марки до подання позову про дострокове припинення дії свідоцтва почалося чи відновилося її використання, крім випадку, коли підготовка до початку використання або відновлення використання торговельної марки розпочалися протягом трьох місяців до подання такого позову та після того, як власник свідоцтва довідався про можливість його подання.

{Статтю 18 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 19. Визнання свідоцтва недійсним

1. Свідоцтво може бути визнано у судовому порядку недійсним повністю або частково у разі:

- а) невідповідності зареєстрованої торговельної марки умовам надання правової охорони;
- б) наявності у свідоцтві елементів зображення торговельної марки та переліку товарів і послуг, яких не було у поданій заявці;
- в) видачі свідоцтва внаслідок подання заявки з порушенням прав інших осіб.

{Пункт 1 статті 19 доповнено підпунктом "в" згідно із Законом № 2783-III від 15.11.2001, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

2. При визнанні свідоцтва чи його частини недійсними Установа повідомляє про це у своєму Бюлетені.

3. Свідоцтво або його частина, визнані недійсними, вважаються такими, що не набрали чинності з дати, наступної за датою подання заявки.

{Пункт 3 статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Особа, яка є власником торговельної марки в іноземній державі, право на яку набуто в Україні її агентом або представником без її дозволу, може вимагати визнання свідоцтва на таку торговельну марку недійсним або передання їй прав на таку торговельну марку, якщо агент або представник не обґрунтує свої дії відповідними доказами.

{Статтю 19 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

5. Якщо свідоцтво визнано недійсним і судом встановлено, що заявка була подана з порушенням прав інших осіб, суд може постановити рішення про відшкодування власником свідоцтва збитків особі, якій були завдані збитки діями внаслідок реєстрації торговельної марки з порушенням її прав.

{Статтю 19 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 19 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Розділ VI ЗАХИСТ ПРАВ

Стаття 20. Порушення прав власника свідоцтва

1. Будь-яке посягання на права власника свідоцтва, передбачені **статтею 16** цього Закону, в тому числі вчинення без згоди власника свідоцтва дій, що потребують його згоди, та готування до вчинення таких дій, вважається порушенням прав власника свідоцтва, що тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України.

{Пункт 1 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

Порушенням прав власника свідоцтва вважається також використання без його згоди в доменних іменах торговельних марок та позначень, вказаних у [пункті 5](#) статті 16 цього Закону.

{Пункт 1 статті 20 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 254-VI від 10.04.2008}

2. На вимогу власника свідоцтва таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику свідоцтва заподіяні збитки.

Власник свідоцтва може також вимагати усунення з товару, його упаковки незаконно використаної торговельної марки або позначення, схожого з нею настільки, що їх можна сплутати, або знищення виготовлених зображень торговельної марки або позначення, схожого з нею настільки, що їх можна сплутати.

{Абзац другий пункту 2 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Вимагати поновлення порушених прав власника свідоцтва може за його згодою також особа, яка придбала ліцензію.

{Абзац третій пункту 2 статті 20 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 21. Способи захисту прав

1. Захист прав на торговельну марку здійснюється у судовому та іншому встановленому законом порядку.

2. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у зв'язку з застосуванням цього Закону.

Суди відповідно до їх компетенції розв'язують, зокрема, спори про:

встановлення власника свідоцтва;

укладання та виконання ліцензійних договорів;

порушення прав власника свідоцтва.

{Стаття 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 762-IV від 15.05.2003, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 22. Право повторної реєстрації

Ніхто інший, крім колишнього власника свідоцтва, не має права на повторну реєстрацію торговельної марки протягом двох років після припинення дії свідоцтва згідно з [пунктами 1 і 2](#) статті 18 цього Закону, крім випадків, коли власник свідоцтва, дію якого припинено, надасть згоду на реєстрацію заявленої торговельної марки.

{Стаття 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; текст статті 22 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Розділ VII ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 23. Державне мито і збори

Розмір та порядок сплати державного мита за видачу свідоцтв на торговельні марки для товарів і послуг визначаються законодавством.

Кошти, одержані від сплати державного мита за видачу свідоцтв на торговельні марки, зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому [Бюджетним кодексом України](#).

{Частина друга статті 23 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Розмір передбачених цим Законом зборів, строки і **порядок** їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

Передбачені цим Законом збори сплачуються на поточні рахунки уповноважених Установою закладів, що входять до державної системи правової охорони інтелектуальної власності і відповідно до їх спеціалізації виконують окремі завдання, що визначені цим Законом.

{Частина четверта статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2921-III від 10.01.2002}

Надходження від передбачених цим Законом зборів мають цільове призначення і згідно з розпорядженнями Установи використовуються виключно для забезпечення розвитку та функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема на виконання завдань, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері інтелектуальної власності.

{Стаття 23 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Стаття 24. Реєстрація торговельної марки в іноземних державах

1. Будь-яка особа має право зареєструвати торговельну марку в іноземних державах.

2. У разі реєстрації торговельної марки в іноземних державах згідно з [Мадридською угодою про міжнародну реєстрацію знаків](#) та/або [Протоколом до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків](#) заявка на міжнародну реєстрацію та відповідні їй заява про територіальне поширення після міжнародної реєстрації і заява про продовження міжнародної реєстрації подаються через Установу за умови сплати національного збору за подання кожної з них.

{Пункт 2 статті 24 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Заява про територіальне поширення після міжнародної реєстрації і заява про продовження міжнародної реєстрації можуть подаватися безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ, якщо міжнародна реєстрація здійснена виключно згідно з [Протоколом до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію](#).

{Пункт 2 статті 24 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

3. Витрати, пов'язані з реєстрацією торговельної марки в іноземних державах, несе заявник чи за його згодою інша особа.

Стаття 25. Охорона прав на добре відому торговельну марку

{Назва статті 25 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

1. Охорона прав на добре відому торговельну марку здійснюється згідно із **статтею 6 bis** Паризької конвенції та цим Законом на підставі визнання торговельної марки добре відомою Апеляційною палатою або судом. Торговельна марка може бути визнана добре відомою незалежно від реєстрації її в Україні.

{Пункт 1 статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 254-VI від 10.04.2008; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

2. При визначенні того, чи є торговельна марка добре відомою в Україні, можуть розглядатися, зокрема, такі фактори, якщо вони є доречними:

ступінь відомості чи визнання торговельної марки у відповідному секторі суспільства;

тривалість, обсяг та географічний район будь-якого використання торговельної марки;

тривалість, обсяг та географічний район будь-якого просування торговельної марки, включаючи рекламування чи оприлюднення та представлення на ярмарках чи виставках товарів та/або послуг, щодо яких торговельна марка застосовується;

тривалість та географічний район будь-яких реєстрацій та/або заявок на реєстрацію торговельної марки за умови, що торговельна марка використовується чи є визнаною;

свідчення успішного відстоювання прав на торговельну марку, зокрема територія, на якій торговельну марку визнано добре відомою компетентними органами;

цінність, що асоціюється з торговельною маркою.

{Пункт 2 статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

3. **Порядок** визнання Апеляційною палатою торговельної марки добре відомою в Україні встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. За подання заяви про визнання торговельної марки добре відомою сплачується збір.

Рішення Апеляційної палати щодо визнання торговельної марки добре відомою в Україні може бути оскаржено у судовому порядку.

{Пункт 3 статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

4. У разі визнання торговельної марки добре відомою в судовому порядку особа, торговельна марка якої визнана добре відомою, інформує Установу про таке рішення.

Відомості про добре відомі торговельні марки, визнані такими Апеляційною палатою або судом, вносяться Установою до переліку добре відомих в Україні торговельних марок та публікуються в Бюлетені. Перелік добре відомих в Україні торговельних марок має інформаційний характер, є загальнодоступним і оприлюднюється на офіційному веб-сайті Установи.

{Пункт 4 статті 25 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

{Закон доповнено статтею 25 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ
15 грудня 1993 року
№ 3689-ХІІ

Про охорону прав на знаки для товарів і послуг
Закон України від 15.12.1993 № 3689-ХІІ
Редакція від 16.08.2020, підстава — [815-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/3689-12/ed20200816>

Законодавство України
станом на 24.04.2024
попередня редакція

3689-12

⚠ Увага! 16.08.2020 - Це не поточна редакція документу [Перейти до поточної?](#)

Публікації документа

- Відомості Верховної Ради України від 15.02.1994 — 1994 р., № 7, стаття 36
- Голос України від 17.02.1994